

Чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Нью-Йорку:
Barely 7-4125
УНСоюз: Barely 7-5337

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 5-го серпня 1965 р.

В АМЕРИЦІ

ДЕРЖАВНА ДЕЛЕГАЦІЯ ЗДА ВИЇДЖАС В ЧЕТВЕР 5-ГО СЕРПНЯ ДО БРАЗИЛІЇ, щоб передискутувати справи взаємин між Вашингтоном та Ріо-де-Жанейро. В делегації беруть участь: голова Сенатської Комісії Закордонних Справ сенатор Дж. В. Фулбрайт та сенатори Стюарт Саймінгтон і Б. Гікенлупер. Крім того їдуть асистент Президента Джек Валенті, підсекретар в Державному Департаменті Томас С. Манн, асистент державного секретаря Джек Гуд Вон та президент Експортно-Імпортного банку — Гарольд Ф. Ліндер. Виникла дипломатична спекуляція, що президент Джонсон планує поїздку до Бразилії, щоб відновити американські зобов'язання відносно Союзу для Поступу. Про це просять Джонсона численні американські країни.

СЕНАТ ВІДКИНУВ ПРОСКТ СЕНАТОРА ДІРКСЕНА В СПРАВІ РОЗПОДІЛУ ВИБОРЧИХ ОКРУГІВ В СТЕПТАХ. Провідник республіканської меншості в Сенаті Дірксен пропонував, щоб виборчі округи до однієї стейтової палати були виділені не на основі статистики населення. Ця пропозиція на зміну Конституції вимагала більшості двох третей голосів, але вона дістала тільки 57 голосів, а проти було 39 сенаторів (були присутні 96 сенаторів). Сенатор Дірксен гадає, що вдасться йому цю справу приєднати до якогось іншого законопроєкту, але в політичних колах сумніваються в тому. Найвищий Суд ЗДА вирішив, що виборчі округи мають бути виділені на основі числа населення, згідно з найновішим переписом, який відбувся 1960-го року.

ШКАПІВСЬКІ ЛІКАРІ ПЛАНУЮТЬ БОЙКОТУВАТИ МЕДИЧНУ ОПІКУ В РАМАХ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, як це виходить із рішення Ради Директорів Товариства Американських Лікарів і Хірургів, схваленого 4-го серпня. Це Товариство об'єднує 16,500 лікарів. Рада Директорів закликає своїх членів не працювати в тому Комітеті, який має разом із урядовими чиновниками вирішувати співпрацю лікарів в новому забезпеченому проєкті, що його підписав Президент. Рада відкинула твердження деяких провідників Американського Лікарського Товариства, які думають, що бойкот урядової медичної програми був би порушенням закону. Директори ТАЛ і Х. твердять, що бойкот не порушить закону. Голова цього Товариства д-р Е. Е. Антоні твердить, що закон не змушує лікарів і шпиталів брати участь у здійсненні нового закону. Американське Лікарське Товариство, яке об'єднує всіх лікарів країни, вирішило, що лікарі індивідуально мають вирішувати справу співпраці в медичній опіці.

СЕКРЕТАР ТОРГІВІ ДЖАН Т. КЕНОР ВДОВІЛЕНІЙ ІЗ НАВІДШКИ В ПЛАТІНЧОМУ БАЛАНСІ З ЗАКОРОДОНОМ в другій частині цього року, але він перестерігає проти того, що в другій частині цього року в цьому балансі може настати недобір. Секретар торгівлі наводить кілька причин, які можуть збільшити число доларів, що їх видадуть за кордон ЗДА в найближчих місяцях. До цих причин він зараховує: 1) Туристи цього року видадуть за кордоном кошти 1,900,000,000, а минулого року вони витратили на \$300,000,000 менше. 2) Війна у В'єтнамі також може збільшити число доларів, що їх видадуть поза межами ЗДА. 3) Американські банки збільшать суму на позички для закордону. 4) Імпорт до ЗДА сильно збільшиться, а експорт не зростає в такому самому темпі.

У СВІТІ

МІНІСТЕР ОБОРОНИ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ ДЕНІС ГЕЛІ подав до відомої рішення лейбористського уряду зредукувати оборонний бюджет на 220 мільйонів фунтів стерлінгів, тобто на яких 616 мільйонів доларів, щоб таким чином протидіяти наявній господарській кризі і дефляції фунта. Був схвалений теперішній оборонний бюджет у лютому цього року у висоті 2 120 000 000 фунтів стерлінгів, на 6% більше, як в 1964 році. Вирішено провести цю редукцію, внаслідок атак консервативістів на господарську політику лейбористського уряду.

АНДРЕ МАЛЬО, міністер для справ культури у французькому уряді передав провідникові китайських комуністів Мао Тсе-тунґові особистого листа від президента Франції де Голля і відбив з Мао Тсе-тунґом тригодинну розмову в Пейпінгу. Мальо позайомився з Мао ще 46 років тому під час свого довгого перебування в Китаю. Французькі урядові чиновники не проголосили ніяких інформацій про зміст переданого Мао Тсе-тунґові листа від де Голля і про теми проведеної з Мао розмови. Мальо. Е політичних колах переконали, що головною темою листа й розмови була політична ситуація в Азії, зокрема у В'єтнамі.

ПІД ЧАС БУРХЛИВОЇ СЕСІЇ ГРЕЦЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ, що відбулася в середу 4 серпня, відмовлено заяви довіри призначеному тому три тижні королем Константином урядові Георгія Атанасіадіса-Новаса. Проти заяви довіри голосувало 167 послів, за висловленням довіри тільки 131. Відбулося це голосування в дуже напруженій атмосфері — в супроводі авіаносця послів — противників усуненого королем прем'єра Георгія Папандреу і демонстрацій прихильників Папандреу перед будинком парламенту. У висліді цього голосування король мусить призначити новий уряд, порозумівшись перед тим з провідниками усіх більших політичних партій, в тому і з Папандреу, який очолює партію Центрального Об'єднання.

АКТИВНІСТЬ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ ЗАХІДНОЇ НІМЕЧЧИНИ, поставленої 1957 поза законом, видатно посилюється. Західнонімецькі комуністи, підтримувані східнонімецьким комуністичним режимом, зосереджують свої акції й намагання на такі справи, як здобуття і відновлення легального статусу партії і дискредитацію та підірвання престижу бонського уряду і не-комуністичних партій. Ведуть вони також широку підривну агітацію серед понад одномільйонної маси чужоземних робітників у Західній Німеччині. Внаслідок зaborони діяльності цієї компартії кількість її членів зменшилася до 6 000.

КОНГОЛІСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР МОІСЕ ЧОМБЕ заперечив рішуче у розмові з журналістами наявність основних розбіжностей між ним і президентом Конґа Касабубу, заявляючи, що всі вістки про це перебільшені. Розходиться Чомбе з Касабубу тільки в оцінці ролі політичних партій, значення яких не визнає Касабубу і в інтерпретації деяких постанов конголіської конституції 1964 року.

Конгрес закінчив працю над законопроєктом про виборчі права

Вашингтон. — 4-го серпня Сенат більшістю 79-ох до 18-ох голосів схвалив законопроєкт про охорону виборчих прав негритянського населення в південних стейтах і таким чином Конгрес закінчив працю над цим проєктом та відслав його до підпису Президента. 3-го серпня Палата схвалила той компромісний проєкт більшістю 328-ох до 74-ох голосів. Схвалений Конгресом проєкт є другим важливим кроком до того, щоб негритянське населення в південних стейтах могло користатися з тих самих прав, якими користується біле населення. Минулого року Президент підписав закон про те, що негритянське населення не міє бути обмежене в користуванні з усіх публічних місць (ресторани, спортивні площі, парки, залізничні і т. п.), та не може бути дискриміноване при прийманні на працю. Президент Джонсон має підписати новий закон, який має історичне значення, бо закінчує довгу боротьбу негритянського населення за те, щоб воно могло вповні користатися з Кон-

ституції, яка вповні гарантує йому повні права. Ще не знати, коли відбудеться церемонія підписання нового закону. Довідавшись, що Сенат схвалив законопроєкт, президент Джонсон негайно виїхав до Конгресу, де гратулював сенаторам Майкові Менсфілдові (демократів) та Евереттові МекКінні Дірксенів за те, що вони разом з іншими членами Конгресу з успіхом вели боротьбу за схвалення цього історичного закону. Республіканський сенатор Дірксен тісно співпрацював із головним прокуратором Ніколасом де Каденбахом в проєктуванні нового закону. Згідно з новим законом не можна буде за допомогою так званого екзамєну грамотності не допускати до реєстрації негритянських виборців, бо цей екзамєн скасовано. В деяких виборчих округах реєстрацію проводилимуть федеральні урядовці, бо місцеві працівники не допускали до реєстрації негрів за допомогою різних шукочок. Президент Джонсон заявив, що ЗДА можуть бути горді із схвалення цього закону.

Гарриман сумнівається, щоб Москва хотіла посередничати в справі В'єтнаму

Вашингтон. — Аверелл Гарриман, амбасадор президента Джонсона для спеціальних доручень, вернувшись із своєї поїздки до СССР, Югославії й різних країн Європи, заявив тут після конференції з президентом Джонсоном і державним секретарем Діном Раском, що мало-підстав для будь-яких надій на те, що советський уряд схоче використати свій вплив для того, щоб переконати Північний В'єтнам в потребі переговорів про мирну поагоду в'єтнамського конфлікту. Інформуючи про свої зустрічі з советським прем'єром Косігінім у Москві в дні 15 і 21 липня,

Гарриман сказав, що він не вірить із розмов з Косігінім "виразне враження", що "Соєсти широкі бажання миру в В'єтнамі", але ж не думають про те, як це інше безпосереднє намовлення північних в'єтнамців, щоб вони ішли на переговори в справі Південного В'єтнаму. Гарриман думає, що Советський Союз міг би домогтися свого впливом згоди північно-в'єтнамського ко муністичного режиму на такі переговори, але ж з якихось оглядів вони не хочуть використувати тепер цього впливу. Конференція Гарримана з през. Джонсоном і Раском тривала понад одну годину.

"День Пластуна" відбудеться в таборі "Новий Сокіл" цієї суботи й неділі

Бюфало, Н. Й. У найближчу суботу й неділю 7 і 8-го вересня, тут на недалекій від міста пластовій доріжці "Новий Сокіл" має відбутися "День Пластуна", гаслом якого буде: "Пізнай Рідний Край!" та "У здоровому тілі — здорова душа". Програма "Пластового Дня" почнеться в суботу, 7-го серпня о год. 2-й по полудні та включатиме, крім урочистостей відкриття, головно спортивні замігання. Того ж дня о год. 7:30 ввечері відбудеться святочна Пластова ватра. В неділю, 8-го серпня, о год. 9-

тій рано буде відправлена Служба Вожа. Описів, о год. 11-й рано, відбудеться на спортивній площі дефіляда пластунів та святочна частина Дня. Після обіду буде дозволена для пластунів та оглядання табору для гостей. О год. 2-й по полудні відбудеться за обидвох таборів, юнацькому і юнацькому, спортивні і плавацькі гри і замігання, а о год. 4-й по полудні буде святочне замігання "Дня Пластуна". Головною осяєю с д-р М. Сайкевич, командантом табору юнаків — ст. пл. Б. Клофас.

СЕЗОНОВО-ВАКАЦІЙНІ ПРАЦІВНИКИ НА СОЮЗІВЦІ

Ні, це не є одна класа студентів високої американської школи із своїми професорами; це частина із 72 студентів, що під час вакаційного сезону працюють на Союзівці з потрібною користю: переводять вакації поза містом на вакаційній оселі, перебувають два місяці в українському середовищі та заробляють відповідну суму грошей, щоб допомогти собі чи своїм батькам у фінансуванні їхніх студій. Між цьогорічними студентами-працівниками є юнаки й юнаки з Нью-Йорку, Нью-Джерсі, Пенсильванії, Коннектикуту, Ілліной, Массачусетсу, Огайо та Флориди. Їхні молоді й радісні обличчя та їхню чисту поведінку й обслуговування тисячі гостей Союзівки. Справжній "дід України і краса". На фотознімку немає тих, що в тому часі, як і роблено, мали службу. Разом з працівниками-студентами бачимо на фото й їхніх опікунів: Данила Слободана (крайній зліва) та Володимира Кваса (третій справа), а між студентами с й затруднені на Союзівці постійно або сезонно працівники: майстер на всі руки Володимир Берізка (горішній ряд справа), портєр п. Балабан (горішній ряд крайній зліва), кухарі Василь Татунчак та Андрій Лєвів (посередній в горішньому ряді), пані Осідач (5-та справа біля п. В. Кваса) та Андрій Лашчак (третій зліва).

"ВИКУРЮЮТЬ" КОМУНІСТИЧНИХ ПАРТИЗАНІВ

Два американські парашутисти із 173-ьої Летунської Дивізії ЗДА виконують комуністичних партизанів із їхньої криївки-печери серед південнов'єтнамської джунґлі.

ПРЕЗИДЕНТ ДОМАГАЄТЬСЯ ВІД КОНГРЕСУ ДОДАТКОВИХ \$1.7 БІЛЬЙОНА НА ВІЙНУ У В'ЄТНАМІ

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ ПІДДЕРЖУЄ ПРОХАННЯ ПРЕЗИДЕНТА ВІЯСНЕННЯМИ ПРО СИТУАЦІЮ У В'ЄТНАМІ

Вашингтон. — Президент Джонсон звернувся до Конгресу з пропозицією схвалити додаткових 1.7 бильйонів доларів видатків на оборону у зв'язку з американськими оборонними зобов'язаннями у В'єтнамі. У Конгресі очікувано такої пропозиції від Уряду, бо на це вже натискав президент Джонсон у своєму зверненні до народу в справі В'єтнаму минулого тижня. Ця додаткова сума мала б бути включена у схвалений вже Палатою Репрезентантів бюджет, який увійшов в силу з днем 1-го липня ц. р. та який передбачав 45.2 бильйонів доларів на оборону. Потребу додаткових видатків на оборону у зв'язку з війною у В'єтнамі широко висловлює секретар оборони Роберт МекНамара перед сенатською підкомісією оборонних видатків. МекНамара твердить, що в теперішній ситуації підтримувані людьми і зброєю з Північного В'єтнаму комуністичні партизани у Південному В'єтнамі мають у своїх руках ініціативу акцій і вони ще далеко не виявили й не розгорнули своєї повної сили. У зв'язку із своїми зобов'язан-

нями для Південного В'єтнаму та інших країн південно-східної Азії, Америка мусить збільшити свої збройні сили. Секретар МекНамара поінформовав, що вже твориться нова дивізія, яка збільшить кількість американських дивізій до 17. Загальна кількість американських військ має бути збільшена на 340,000, себто до 2,980,000. Найбільші підкріплення, бо в кількості понад 235,000 вояків, дістатиме Армія. Фльота буде збільшена на 35,000 моряків, Корпус Морської Піхоти на 30,000 вояків і Авіація на 40,000 летунів. МекНамара заявив, що це загальне збільшення американських збройних сил уряд планує перевести без покликання до активної військової служби резервістів та тільки обмеження набором рекрутів. Американські збройні сили у В'єтнамі мають бути збільшені — як це вже повідомив президент Джонсон — на 50,000 вояків до загальної кількості 125,000. МекНамара у своїх висновках стверджує, що в Південному В'єтнамі є понад 70,000 північно-в'єтнамських регулярних військ, разом із приблизно 100,000 комуністичних партизанів та яких 30,000 так званих "політичних кадрів". Кількість південно-в'єтнамських партизанів — в оцінці секретаря МекНамара — постійно зменшується, натомість постійно збільшується кількість висланих з Північного В'єтнаму регулярних військ.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ЩОДЕННИК ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА ІТАЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

Рим. — Італійський часопис "Ля Фіра Лєтерарія" ("Літературний Ярмарок") надрукував у числі з 1 серпня ц. р. в перекладі на італійську мову "Щоденник" Василя Симоненка, який передано з України на Захід і який був опублікований у мюнхенському журналі "Сучасність" за січень 1965. Щоденник Василя Симоненка надруковано з передмовою і з коментарями відомого українського публіциста і пропагатора україн. справи в Італії д-ра Василя Федорчука. В передмові подані короткі дані про життя і творчість Василя Симоненка.

БРИТИСЬКА ПРЕСА ПРО ФЕСТИВАЛЬ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ З УЧАСТЮ "ОРЛИКА"

Лондон. — Репортажі про перебіг 19-го Міжнародного Фестивалю Народних Пісень, Музики й Танку, який мав місце у Ллянголлені і в якому серед репрезентантів 27-ми держав брав участь також український манчестерський танцювальний ансамбль "Орлик" під керівництвом маестра П. Дієтроніка, з'явилися на сторінках британських часописів "Саут Бейтс Експрес", "Ліверпуль Делі Пост", "Ліверпуль Експрес", "Каєрнарвон енд Денбай Геральд" із різних дат кінця червня і початку липня ц. р. До репортажів долучено численні фотографії манчестерських танцюристів — збірні й поодинокі.

УКРАЇНЦІ ВІЗЯЛИ УЧАСТЬ У ФЕСТИВАЛІ ФОЛЬКЛОРУ В ІРЛАНДІЇ

Дублін, Ірландія. — В Міжнародному Фестивалі Фольклору, що відбувався в дні 31 травня до 6 червня ц. р. в містечкові Кілкенні в Ірландії, брали участь фольклорні групи Австрії, Голландії, Малайзії, Ірландії і України. Україну репрезентував танцювальний ансамбль "Орлик". До Ірландії "Орлик" виїхав у неділю, дня 30-го травня, в складі 18 осіб. Фестиваль Фольклору відбувся у старинній Замку Ормондів.

"ГРАНЧАСТЕ СОНЦЕ" ПЕРША ЗБІРКА ПОЕЗІЙ ЮРІЯ КОЛОМІЙЦЯ

Шикаго. — У Видавничтві Ньюйоркської Групи, що об'єднує українських поетів-емігрантів на еміграції, появилася тут перша збірка поезій молодого емігрантського поета Юрія Коломийця п. н. "Гранчасте сонце". В книжці надруковано 48 віршів. Вийшла збірка в обкладинці роботи Анатолія Коломийця і з його ж модерністичними рисунками поміж текстом.

Помер д-р Євген Приходько — голова Представництва В.О. УНРади в ЗДА

Нью-Йорк. — Президент УНР в екзилі і Представництво В. О. УНРади в ЗДА подали до преси таке жалізне повідомлення: "Президент Української Народної Республіки в екзилі і Представництво Виконного Органу Української Національної Ради у ЗДА повідомляють в глибокому смутку-українське громадянство, що в середу 4-го серпня 1965 року о год. 6:20 вечером в шпиталі в Нью-Йорку помер після довгої і тяжкої хвороби ст. п. д-р інж. Євген Кіндратович Приходько, голова Представництва Виконного Органу УНРади в ЗДА, відомий український політичний і громадський діяч, патріот-державник".

Із кількох близьких до родини ст. п. д-ра Євгена Приходька повідомлення, що заупокоїні нападиди відбудуться в похоронному домі Петра Яреми при вул. 7-й у Нью-Йорку в четвер 5-го серпня о год. 8-й веч. та у п'ятницю 6-го серпня о год. 7:30 веч. Похоронні відправи будуть у Православній Катедрі св. Володимира при 82-й вул. в Нью-Йорку в суботу після довгої і тяжкої хвороби ст. п. д-р інж. Євген Кіндратович Приходько, голова Представництва Виконного Органу УНРади в ЗДА, відомий український політичний і громадський діяч, патріот-державник".

В Ясіно помер Василь Клемпуш — відомий закарпатський діяч і патріот

Ужгород. — Ще 12 червня ц. р. помер у Ясіно відомий український діяч Закарпаття Василь Клемпуш, син Івана. В 1919 р. покійний був членом закарпатської делегації, яка привезла до Станіслава, осідку уряду Західно-Української Народної Республіки рішення Народних Зборів українців Закарпаття про приєднання Закарпаття в склад української незалежної держави. По окупації Закарпаття чехами Василь Клемпуш із своїми братами працював безучинно і послідовно над розбудженням й утриманням національного свідомості українського населення на Закарпатті. В 1939 році був послом до Союзу Карпатської України, який був обраний у висліді виборів в чні 12 лютого 1939 р. і який діяв 15 березня 1939 року проголошення незалежності Карпатської України. Після окупації Закарпаття Совєтським старенького Василя Клемпуша депортували до Сибіру в Караганду, де він перебував аж до 1955 року, де внаслідок ретельної ламаної карміної тощо. Під час перебування в таборі невідлучно працював і на заселенні був для всіх в'язнів прикладом доброго сильного характеру і патріотизму.

Авд. Богдан Пелехович, видатний правник і громадянин, помер у Шикаго

Авд. Богдан Пелехович, видатний правник і громадянин, помер у Шикаго

Шикаго. — Адвокат Богдан Пелехович, видатний правник і громадянин із давніх поселенців, помер тут, після довгої і важкої недуги, на 69 році життя минулого вівторка, 3-го вересня. Покійний народився в Сокальщині в Західній Україні, і належав до першої хвилі переселенців до Америки після першої світової війни, приїхавши до Шикаго в 1924-му році. Правничі студії відбув у Вашингтоні. Впродовж довгих років належав до найактивніших наших громадських діячів, бувши членом УНСоюзу. Професійно був спеціалістом патентного права і на цю тему написав та опублікував свою працю. Своєю часу був головою Ліги Українців Америки, членом Українського Походження, яку опісля очолював також покійний наш видатний громадський діяч Іван Дукаський. Осиротів дружини Юлію, дочку Івану, заможну Роберте, сестру д-р Неонілю Пелехович-Гайворонську, вдову після відомого нашого стрільця-композитора Михайла Гайворонського, та брата Яворського, чотирьох ануків. Похорон відбудеться в суботу, 7-го серпня 1965 р. о год. 9-й рано в похоронному заведенні Михайла Канюки (2321 Вест Шикаго евеню) до катедр св. Миколая й опісля на цвинтар св. Миколая.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly \$65.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: На рік \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. В Джерсі Сіті і закордоном: На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. Для членів УНСОЮЗУ, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Перша лекція

„Першою лекцією, яку треба вивчати: перед відвіданням Свояківського Союзу, що там не кожний є росіянином, і що ті, які ним не є, не люблять, щоб їх росіянами назвали“, — твердить Бернард Гверцман у п'ятій із серії своїх статей про положення життів у Свояківському Союзі, друкованій у „Ньюарк Івнинг Ньюз“. Для прикладу автор навів розмову американця з грузином, який у відповідь на завагу, що „ми, американці, в багатьох відношеннях подібні до вас, росіян“, коротко заявив, що він є грузин і що „ми, грузини, в багатьох відношеннях подібні до вас, американців“. Далі автор наводить приклади, як то українці не люблять, коли їх називають росіянами чи „свояцьким народом“.

З багатого досвіду знаємо, що це справді перша і основна лекція не тільки для відвідувачів Свояківського Союзу, але й для численних американців тут, в ЗДА, між ними політиків, інтелектуалів, виховників. Це та перша і проста, як два рази по два чотири, істина, але її чомусь важко багатьом американцям збагнути, хоч — треба признати — деякий прогрес у цій едукативній справі зроблено. Причини ясні, і одну з них згадує також Бернард Гверцман, пишучи, що „вживання терміну „росіяни“ на означення всіх народів, які живуть в Свояківському Союзі, є залишком з царських часів, коли ввесь обшир був відомий, як російська імперія“. Цей „залишок“, як і багато чого іншого з царського режиму, включно з його наслідком, в нас, пишучи, що „вживання терміну „росіяни“ на означення всіх народів, які живуть в Свояківському Союзі, є залишком з царських часів, коли ввесь обшир був відомий, як російська імперія“. Цей „залишок“, як і багато чого іншого з царського режиму, включно з його наслідком, в нас, пишучи, що „вживання терміну „росіяни“ на означення всіх народів, які живуть в Свояківському Союзі, є залишком з царських часів, коли ввесь обшир був відомий, як російська імперія“.

Боротьба проти цієї народобичної неправди продовжується і сьогодні повневолені Москвою народи — як це виходить також із твердження Гверцмана. Продовжує її зокрема волелюбний український нарід усіми можливими засобами, продовжує її й ми, виселенці чи нащадки виселенців з України в Америці та в інших вільних країнах. Продовжуємо словом і ділом, нашими публікаціями й нашою працею, нашою організованістю й нашими осягами в багатьох ділянках життя. Але виявляється, що чим наявіша правда, тим важче вона здобуває собі признання, чим простіша лекція, тим трудніше її засвоїти.

Першу лекцію для американців, щоб вони не ідентифікували українців та інших повневоленіх не-російських народів з росіянами, щоб не утворювали повневоленіх з повневолею, треба повторювати й повторювати, треба поширювати цю елементарну істину, бо чим менше негласів буде на світі, тим ліпше буде всім жити.

Коли мова про англословний світ, то у нас в Америці незабаром має завершитися праця над основним підручником для цієї лекції — другим томом Англомовної Енциклопедії Українознавства. На жаль, у якесь зачароване коло ввійшла планована вже віддавна УКСМітетом публікація історії російської імперії, але можна сподіватися, що й цієї задачі буде здійсненой. А до ряду багатьох, можна б сказати — безлічі всьляких інших та принагідних публікацій до цієї лекції варто б тепер додати ще одну: додвійливо й люксово виданий ілюстрований довідник про Україну й українців для американців, що йдуть на відвідання до Свояківського Союзу. Такий довідник, пригатований на візі багатьох тих, що й видають різні урядові й приватні туристичні агенції, треба було б безплатно поставити до розпорядження подорожним бюро, щоб вони їх включили до тих інформаційних матеріалів, які дають туристам. Думаємо, що наша суспільність своїми пожертвами радо покрила б кошти такої „першої лекції“ для американських відвідувачів Свояківського Союзу.

Культобмін між баптистами

Баптисти — одна з найбільш поширених сект у Свояківському Союзі. Про важке становище цієї релігійної громади, про труднощі її шкани, з якими вона зустрічається у своїй діяльності, про переслідування членів цієї секти останніми роками було чимало повідомлень у західній, зокрема американській, пресі. Писала й пише багато і часто про баптистів також і свояцька преса, „вириваючи“ їх „антигромадську“ діяльність і нацьковуючи на них адміністрацію за, мовляв, баламучення й деградування населення, особливо ж молоді.

Картина цього важкого становища баптистської релігійної спільноти в СССР раптом — ніби на помах ворожбитської палички — змінилася після... прибуття до ЗДА в рамках т. зв. культурного обміну 5-членної групи свояківських баптистів — провідників і проповідників баптистських громад в СССР. На влаштованому американськими баптистами в Нью Йорку прийнятті свояківські баптисти почали гнути такі небезпечні, що присутні тільки відхід стримували, дивом дивуючись, як вони про це могли не знати. Колишній актор Ленінградського оперного театру, а теперішній організатор баптистського руху. Ткаченко, вихвалявся, що в Москві так багато баптистів, що просто не вистачає для них молитовних домів; що сам він є диригентом баптистського хору, який складається з... 350 осіб. Провідник московських баптистів Моторін „запорував“ американських баптистів звідомленням про небувалий розвиток баптизму в СССР, твердячи, що кількість баптистів збільшилася там у п'ять разів, що в кожному місті і селі існують баптистські громади або групи, які мають можливість вільно збиратися по своїх молитовних домах і проповідувати слово Боже. Моторін заявив, що перед своїм від'їздом він мав змогу обіхати майже цілий СССР, побувати у численних баптистських громадах і поінформувати вірних, що йде з товаришами до ЗДА, що зустрітяться з американськими братами... Це інший баптистський „провідник“ якийсь Житков, провідник усіх баптистів в СССР, запевняв, що ніякого переслідування релігії в Свояківському Союзі немає, що все змінилось, що кожен свояківський громадянин має право їхати в Америку, аби бути гроші й бажання і т. д.

Найдивовижнішим моментом в усій цій історії було те, що американські баптисти, організатори зустрічі з свояківськими „братями“, слухали ефабриковані, без сумніву, московським КГБ реверсії без будь-яких заперечень, із захопленням, а то й ослесками. Ніхто з них не поставив питання, з якою метою зааранжовано поїздку підсвояківських „баптистів“ до ЗДА і як вистачає в цих „гостей“ совісті, щоб говорити про свободу релігії в СССР у той час, коли їхні брати по вірі сотками караються по тюрмах, „виправно-трудових“ таборах і психіатричних лікарнях.

С. Риндик

ГЕРОЇ-МУЧЕНИКИ І ГЕРОЇ-ПЕРЕМОЖЦІ

Пів року тому, під час святкування в нашому місті річниці Крути, сказав мені один із присутніх на святі слухачів, що треба нарешті подивитися на Крути з перспективи сорока семи років і рішуче змінити характер цих сумних академій. При цьому подав кілька слушних аргументів. До цієї теми я вертався потім кілька разів, розмовляв із людьми і кінець-кінцем прийшов до висновку, що його подаю в дальших рядках.

Рівно тиждень після проголошення державної самостійності України сталася подія, що увійшла в нашу історію під чорною датою — 29-го січня 1918-го року. У цей день відбувся під Крутами бій між українцями і москалями. Перші боролися своєю землею, другі напали на неї, щоб повернути назад під московську руку. Українські сили склалися з трьох сотень юнаків. Москалі були без міри більше. Українці всі полягли.

Ця подія вдерлася болічним дисонансом у радісно-святинний настрій, що панував тоді на Україні після проголошення нашої державності. І цією подією започаткувалася наша новітня національна трагедія, наше новітнє поневолення. І, що подію, ми тепер щороку відзначаємо академіями смутку, що складаються з рефератів, декламацій і співів, видержаних у сумних тонах.

Якби якийсь чужинець спитав мене, що це за академія, я б сказав, що це в такій святинній формі шанують українці свої „Теропілі“, де загинуло смертю героїв триста українських юнаків.

— То українці також мали якісь Теропілі?

— Так! — з відтінком гордості сказав би я. — Сорок сім років тому.

— Ого, так недавно! А навіщо українці повторили цю грецьку помилку? — міг би запитатися не один чужинець.

— Помилку?!

— А то ж хіба ні? На грецьку землю сунали полчища персів. Сам бог Посейдон, ревний оборонець греків, не мав сили спинити ту масу, дарма що збурив перед нею високі гори-хвилі в Босфорі. Напасників, як казали самі греки, було так багато, що перемогли самого Посейдона: звичайними бичами так сперили води Босфору, що мусів був занехати всі свої намагання і знітився. Грецькі аналі кажуть, що наступало до двох мільйонів війська. Це, звичайно, примітивна вигадка, але треба додати, що тих персів йшло справді чимало. Перейшовши через землі на північ від Теропілі, вони доходили вже до Атенської республіки, найбагатшої землі тодішньої Греції. Але атенські демократи і державні мужи не робили собі з того великого клопоту. Вони вислали проти персів невеличкий загін воїків, бо треба було провадити олімпійські ігрища: метати списами, дисками, бігати навперекиди, боротися тощо. Згодиться самі, що так могли зробити тільки країні легководи або просто недоумки, а не нормальні люди і керівники держави.

Або... вся історія з Теропілями вигадана. Таких вигадок багато в грецькій історії, бо колишні греки взагалі любили вдавати із себе великих людей і були не абиякими самохвалами.

А як було з українськими Теропілями? Які перси наступали на Україну? І коли б я, подавши йому відповідні інформації, сказав, що Москва вислала проти молоді Української держави свої загони, щоб знову забрати її під себе, чужинець міг би мені зауважити: — Для таких многовоєвничих імперіалістів, таких державників і злодіїв, як москалі, це цілком нормальна річ. Розбійничтво належить до їх природних функцій. Українці цього не передбачали? Як би я міг відповісти на це питання?

Сказати, що більшість українських політиків того часу ввірила в „безкровну революцію“? В цю ірраціональну проголошення більшовиками свободи для „всіх, всіх і всіх народів“? Сказати, що тодішня „Робітничая Газета“, орган одного з найвищих наших політичних керівників, з усією рішучістю виступала проти „мілітаризму“, себто проти творення будь-якої національної армії, і дозволяла запровадити, замість війська, якусь ближче не означену „міліцію“? Правда, я міг би ще сказати, що серед українців того часу було багато таких, що їх мізки орудували ясними поняттями. Ці люди не ввірили в московських „троянських коней“ і перестерігали проти московських дарів свободи. Такою Касандрою був, наприклад, Микола Міхновський, але його мали за шовініста і називали ненормальним. Чи міг би я то правду сказати чужинцеві?

З його боку я передбачаю, що чимало інших тяжких питань.

— Ви сказали, що перед українськими „Теропілями“ загинуло триста юнаків, акурат стільки, скільки було спартанців під орудою Леоніда. А що це були за воїки? — може спитатися він.

Хтівши бути правдивим, я мусів би сказати: — Це не були воїки... — Не воїки?! — здивувався б він, глянувши на мене непевним поглядом, — а хто ж це був?

— Учні старших класів гімназій і студенти молодших семестрів вишніх шкіл. Із них створився окремий курін.

— То це, кажете, не були фахові воїки? Але певно добре вишколені і привчені до воєнного діла хлопці?

— На жаль, зовсім ні. Кажуть, що навіть не всі вміли стріляти.

І тут я передбачаю таке неминуче питання: — А чому ж команда українського війська вислала проти московської армії не досвідчених воїків, полків, дивізій, а три сотні дітей? Це були якісь злощасні діти, що їх треба було так жестоко покарати?

— Це були високоморальні діти, сповнені великого патріотизму, це були самі герої.

— А чому ж їх так пока-

рано? Чому послано на певну смерть? Чи вони принаймні стримали ворогів?

— На жаль, не стримали, бо були всі відразу перебиті.

— А що робило фахово, досвідчене військо? Відбувало якусь олімпіаду, як колись греки?

На це питання я мусів би сказати, що в дійсності такого війська не було. Широко й вельозучно обіцяли Третьому Військовому З'їзді півтора чи два мільйони воїків, готових кожної хвилини стати на оборону рідної землі, розтанули, як сніг навесні, а кілька військових одиниць пливного складу, що їх дурно годували по касарнях, об'явили „нейтралітет“ у боротьбі України з Москвою.

Залишилися при Центральній Раді невеличка формація, але вона була потрібна на місці. Наші противники „мілітаризму“ не запровадили також ніякої „міліції“. Ва, навіть пальцем об пальці не вдарили в цій справі, обмежуючись порожніми словами і голосними декламаціями.

Цю правду я не міг би відкрити перед чужинцем, бо мені було б соромно.

Я теж не міг би сказати йому, що тоді й серед самого українського населення велике гасло нашого Пророка „В своїй хаті своя правда і сила, і воля“ стало відступати перед московськими, наскрізь матеріялістичними і чисто розбійничими „лозунгами“ Леніна, що їх усі можна обняти коротким вигуком: „Дері, бері!“. На превеликий жаль, мусимо признатися, що велика частина населення України, головую малозаможні верстви його, легководушно пішли за цими „лозунгами“ і тим самим викликали з радів оборонців Української держави.

Коли я сам себе питаю, що власне ми святкуємо, справляючи рік-річно Свято Крути? що ми звеличуємо? Як саме моменти цієї трагічної в нашій історії події підносимо? на що кладемо наголос? — то приходжу до висновку, що все це — вперозуміння. На святкових академіях чуємо промови, декламації і співи, що вихваляють героїзм трьох сотень юнаків, перебитих перед Крутами. Вони були в безмірно гірших умовах, ніж триста спартанців Леоніда, що боролися вузьким проходом через гори між Тесалією і Локридою. Спартанці Леоніда були з обох криві криті неприступними, неапрохидними горами. І тільки зарада грека Ефіялта уможливила персам, як кажуть грецькі історичні перекази, дістатися на затилля спартанців. Тим часом наші юнаки боролися голі, чисті, відкриті степ! Не вузенький прохід між горами. Вони мали з усіх боків відкриті поле, нічим і ніким не забезпечене від обходу. Москалі оточили їх і перебили. Наші юнаки не мали часу виявити свій героїзм. Їх віддали, їх зневажа до смерті і готові покласти своє життя на вівтар улюбленої Батьківщини були великі. Але доля не дала їм часу, ні можливості сполучити з великим прикметним духом з відповідними героїчними вчинками. Вони не ввізли виявити свого героїзму і полягли. (Закінчення на стор. 3-й)

Дякую Тобі, Батьку Союзе!

Вже другий рік Український Народний Союз приділює кільком студентам стипендії, допомагаючи їм матеріально й морально. Цю діяльність своєї культурної програми Союз продовжує, бо вже тринадцять літ тому він уділяв посміч потребуєчій молоді.

Я була одною з вибраних і діучі — у 1936-му і в 1937-му році — одержала стипендії. Правда, сума п'ятдесят доларів перший раз, а сто доларів другий раз не була велика, але ця допомога прийшла у часі депресії, коли я чи не найбільше її потребувала.

Це були часи, коли не один хемік мив начиння в індустріальній лабораторії, коли не один лікар працював у крамниці, коли не одна родина збереглася від розбиття завдяки посвяті дружин, які йшли ночами на працю, щоб заробити на хліб насущний, бо чоловіки не могли знайти праці.

Хоч тоді у мене був диплом бакалавра хемії, праці за фахом я не могла дістати. Наша країна мала мільйони безробітних, учених і невчених. Але мій молодечий запал, бажання здобути більшу освіту не знали границь. Я мріяла осягнути магистерію в студії відкритої хемії в Колумбійському університеті. У мене були ще фінансові зобов'язання, затягнені на попередній студіотаж, підходячи до справи з практичного боку, я взяла працю кухарки в багатій американській родині.

Протягом року я звільнилася з боргів і записалася на один предмет в Колумбійському університеті. Кімнату й харчі одержувала взамін за чотири години куховарення. Вліті працювала, а восени записалася на повні студії, працюючи в шкільній кафедрі. Праця у відділі відкритої хемії при університеті покривала частину шкільної оплати (фінанси прийшли з однієї із реформ, заведених президентом Франкліном Д. Рузвельтом). Принагідна праця в неділі і свята давала необхідні пенсії на книжки, позичка з університету доповнила решту зобов'язань.

Переді мною була терниста дорога. Студії, праця після лекцій вимагали багато енергії і зусиль. Попри все були в мене мовні труднощі, бо приїхала я до ЗДА у 1931 році без знання англійської мови, і їй треба було опанувати, студіюючи інші предмети. Але, не зважаючи на все це, була надія, що при Божій допомозі все подолаю. Аж тут нараз у половині року праця в кафедрі скінчилася: мене заступили робітники із робітничої спілки. Не стало харчів і не було змоги знайти якусь працю для прохочування.

Тоді, наче мання з неба, приходить посміч від Народного Союзу. Приходить тоді, коли вже поставали думки лишити почате діло; коли потайки заходила до лабораторій, щоб поживитися залишками їжі, що нею кормили дослідних тварин. Хто може описати радість молоді студентки, що в найбільш пекучій потребі

одержує сто доларів від „організації, яка продас асерураційні грамоти“, як казав дехто про наш Союз. Це був дар, надхнений Божим Провидінням.

І так із одного боку моя відкритість, постійне змагання, а з другого — поміч від Батька Союзу допомогли довершити діла й відбутися з „дна моря“ дорожні перли науки й знання. Ще раз щире спасибі, Батьку Союзе!

Марія Л. Семеніна
членка 204 Відділу УНС

Від Редакції: Авторка цієї статті, мр Марія Л. Семеніна, дружина відомого нашого громадянина, поета та перекладача інж. Семеніна, ривчоса до цієї статтю та зворушливим листом до редакції переслала й чек на більшу суму із призначенням на Стипендійний Фонд УНСОЮЗУ. „Своїм зворотом хочу збагатити фонди Стипендійної Комісії, щоб вона могла допомогти потребуєчій студентці, як Союз колись допоміг мені“ — пише вона.

Підійшли ще кілька жінок. Аж це з гурту виступив ставний хлопець. — Завіщо налястуете діачину? Як вам не сором! Що може бути спільного між посухою і цими двома бідними жінками? Та хіба ж ми діки люди, щоб напастувати невинним!..

— Бач, який оборонець знайшовся! — записалася від злості Юстина. — Може, неароком, заохався в чарівницю? От побереється, то чорт виродиться... В натовпі залунав сміх. — Залиште, тітку Юстину, діачину в спокої. Нехай їде додому. — Може відведеш її? — Як буде потреба, то й відведу.

— Геть з ним! — і задрісна Оришка підскочила до хлопця, пхнула його в груди, а тоді, хутко обернувшись, збила сплетені коси з голови Лани. Коси знесли, як дві гріби злі, і розсипались по плечах.

Юстина вхопила Лану за волосся. Хлопці почали її по-ривати, жінки завзято напали на хлопців, тягали Лану за волосся й били, де тільки далося.

Хтось повідомив священика. Священик поспіхом розоблачився і вибіг перед церкву.

— Люди добрі, опам'ятайтеся, що ви робите! Перед Божим храмом так зчинили! Гріх і сором!

Побачивши пан-отця, Юстина й Оришка хутенько зашлись поміж людей. Решта змагунів теж затихли і здивовано оглядалися, що сталося... Аж тут над'їхав двірський кабріолет і звідти вискочив панич.

— Що тут діється? Хто кого б'є? — І, заглянувши священика: — Отче, що сталося? — Сором признатися, так вчинили перед церквою. Побачили ні в чім неповинну діачину... Панич підійшов до Лани, взяв її за руку і лагідно запитав: — Як тебе звати, діачино? Звідки ти? Лана витрала хусткою слози. На її подрапане ли-

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЗА МІШАНИ ТАБОРИ МОЛОДІ

У статті „Коедукатійне табування“ („Свобода“, ч. 139 з 31 липня) п. О. Га висловився за мішані табори для нашої молоді і в кінці підкреслює, що самі батьки повинні виявити тут ініціативу. Це справа першорядної ваги!

Однак цю справу рішення не батьки, а проводили наших молодечих організацій. Передусім у наших таборах немає досить місця, щоб помістити всю молодіть в одному місці ліпні, найбільш відповідному для табування. Далі — команди таборів настільки обтяжені працею, що вже не мають змоги наглядати над молоддю вечорами та ночами. Табова програма не передбачає забав з танцями, бо немає відповідних залів. Однак, це повинно стосуватися тільки вишкільних, інструкторських таборів, але для загальної молоді табори повинні мати відпочинковий характер з національно-виховними завданнями.

На оселі молоді у Стретфорд, Н. Й., недалеко Ютика, кілька років відбувалися відпочинкові табори з мішаним складом, що мали якнайкращі виховні успіхи. Молодь дуже радо їхала до них, однак — з невідомих причин — ці оселі тепер нечиня.

Такі мішані оселі відпочинкового типу повинні бути недалеко наших більших осередків, щоб до них могла з'їздитися молоді бодяй на „вікенди“.

Самозрозуміло, що управа табору й виховники повинні докласти якнайбільше зусиль, щоб наша молоді проводила літо в українській атмосфері.

У нашій пресі появляються тривожні дописи про мішані подружжя. Однак до с'як майже нічого не робиться в цьому напрямі! Вліті наша молоді має найбільше часу півнізватися та знаходити собі партнерів до подружжя.

одержує сто доларів від „організації, яка продас асерураційні грамоти“, як казав дехто про наш Союз. Це був дар, надхнений Божим Провидінням.

І так із одного боку моя відкритість, постійне змагання, а з другого — поміч від Батька Союзу допомогли довершити діла й відбутися з „дна моря“ дорожні перли науки й знання. Ще раз щире спасибі, Батьку Союзе!

Марія Л. Семеніна
членка 204 Відділу УНС

Від Редакції: Авторка цієї статті, мр Марія Л. Семеніна, дружина відомого нашого громадянина, поета та перекладача інж. Семеніна, ривчоса до цієї статтю та зворушливим листом до редакції переслала й чек на більшу суму із призначенням на Стипендійний Фонд УНСОЮЗУ. „Своїм зворотом хочу збагатити фонди Стипендійної Комісії, щоб вона могла допомогти потребуєчій студентці, як Союз колись допоміг мені“ — пише вона.

Підійшли ще кілька жінок. Аж це з гурту виступив ставний хлопець. — Завіщо налястуете діачину? Як вам не сором! Що може бути спільного між посухою і цими двома бідними жінками? Та хіба ж ми діки люди, щоб напастувати невинним!..

— Бач, який оборонець знайшовся! — записалася від злості Юстина. — Може, неароком, заохався в чарівницю? От побереється, то чорт виродиться... В натовпі залунав сміх. — Залиште, тітку Юстину, діачину в спокої. Нехай їде додому. — Може відведеш її? — Як буде потреба, то й відведу.

— Геть з ним! — і задрісна Оришка підскочила до хлопця, пхнула його в груди, а тоді, хутко обернувшись, збила сплетені коси з голови Лани. Коси знесли, як дві гріби злі, і розсипались по плечах.

Юстина вхопила Лану за волосся. Хлопці почали її по-ривати, жінки завзято напали на хлопців, тягали Лану за волосся й били, де тільки далося.

Хтось повідомив священика. Священик поспіхом розоблачився і вибіг перед церкву.

— Люди добрі, опам'ятайтеся, що ви робите! Перед Божим храмом так зчинили! Гріх і сором!

Побачивши пан-отця, Юстина й Оришка хутенько зашлись поміж людей. Решта змагунів теж затихли і здивовано оглядалися, що сталося... Аж тут над'їхав двірський кабріолет і звідти вискочив панич.

— Що тут діється? Хто кого б'є? — І, заглянувши священика: — Отче, що сталося? — Сором признатися, так вчинили перед церквою. Побачили ні в чім неповинну діачину... Панич підійшов до Лани, взяв її за руку і лагідно запитав: — Як тебе звати, діачино? Звідки ти? Лана витрала хусткою слози. На її подрапане ли-

але „пуританська“ постава деяких наших молодечих організацій, брак місця й бажання мати якнайменше клопотів не сприяє цій справі, що є одною з наших головних.

Наша національна рація наказує нам усім пропагувати тільки чистоукраїнські подружжя між нашою молоддю, бо із-за мішаних ми втратили сотні тисяч наших людей і їхніх нащадків! Хоч це справа ясна, як Божий день, ми практично нічого не робимо в цій ділянці. Чому жиди, німці й інші народи мають матримоніальні бюра, які виконують добру роботу, а в нас уважають їх зайвими?

Знаю молоді пару, яка пізналася на Союзіці і подружилася. Таких щасливих „припадків“ повинно бути якнайбільше, і то по всіх наших літніцях і літніх таборах молоді.

І. Савич
Ютика, Н. Й.

КАТОЛІЦИЗМ ДОНЬКИ ПРЕЗИДЕНТА

Багато шуму зчинилося в американській пресі у зв'язку з прийняттям католицького віровизнання донькою Президента, п-ною Лусі Джансон.

Лусі Б. Джансон, списопального віровизнання, приймаючи католицьку віру, прийняла „під умово

НЬО ЙОРК, Н. Й.

МАНІФЕСТАЦІЯ ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

11-го липня 1965 року на селі в Бавид Бруку, Н. Дж., відбулася маніфестація для відзначення "Тижня Поневолених Націй". Цю маніфестацію влаштували "Представителі Виконавчого Органу УНРади в ЗДА", "Контактна Комісія Ліги Поневолених Націй" (Парижський блок).

Не зважаючи на дощову погоду, на маніфестацію з'їхалося чимало скільки народу не лише з Нью Йорку, але також із мікраніонів місцевості. Треба признати, що зустріч мала дійсно маніфестаційний характер.

Програма розпочалася о 11-й годині Богослужбою, яку відправив протопресвітер о. Весоловський. Після Богослужби присутня публіка згуртувалася в будинку біля церкви, щоб вислухати відповідних до свята прокламацій своїх представників і делегатів.

Першим виступив заступник голови Представництва І. Паливода, який сказав: "Ми, зібрані тут представники від поневолених московським більшовизмом народів, дякуємо американському народові, його Конгресові та Президентові за проголошення "Тижня Поневолених Націй", за моральну допомогу в боротьбі з комуністично-московським імперіалізмом. Дякуємо всім народам доброї волі за підтримку в змаганнях за права й свободу всіх уявлених комуністичних народів. Живемо в страхливій долі людської історії. Те, що діється навколо нас, безмірно серйозніше ніж комуністична диктатура. Людство переходить на нові дороги. Старий світ переживається, а перед нами постає нове життя, оновлене новими ідеями. В цих змаганнях в цьому революційному вогні родиться будучесть наших народів. Але ми не сміємо забувати про завдан-

ня, яке стоїть перед нами. Нам треба об'єднати всі наші сили для спільної праці. Перед нами всіма, які сьогодні тут зібрані, великий обов'язок і велика відповідальність.

Тож сядімося всі разом до великого бою!"

Після вступного слова, секретар Контактної Комісії Парижського блоку О. Шевченко представив громадянським представникам поневолених народів, які виголосили від імені своїх організацій привітання й прокламації: д-ра Карча заступника голови Контактної комісії Парижського блоку, А. Мелікова — представника Азербайджану, д-ра С. Станкевича — президента Вілорусько-Американського Об'єднання, д-ра Гласкова — представника Верховного Козацького Представництва, д-ра І. Козака — голову ОБУА.

Голос згаданих вище делегатів:

"Ми, делегати народів бувшої Росії, сконсолідовані в одному Комітеті для боротьби з тоталітарним режимом московських більшовиків, ставимося непримиренно проти будь-якої державної системи. Стоїмо на позиціях самостійності й незалежності наших поневолених більшовизмом народів. Наші ідеологічні й моральні принципи — це ідеал прийнятий на себе Америкою в політиці американського Президента В. Вілсона після першої світової війни, проголошений в 14-ох пунктах. Від цього ми не відступимо. Наші народи були завойовані мілітарною силою Москви і опинилися під диктатурою російського великодержавного шовінізму більшовиків. Історія Росії, це історія невідмінної боротьби "перосійських" народів впродовж століть. Наша ідея, — національна свобода й соціальна справедливість та право на державну незалежність. Алеюмо до всіх поневолених народів: не вірмо комуністичній брехні, не йдім за покликом "Голосу Родини", створім могутню силу і йдім за голосом наших народів, що караються під тоталітарним режимом Кремля. Не звертаймо уваги на підступну агітацію проти сепаратизму. Сепаратизм сьогодні, це найбільшій і найшляхетніший принцип мислення народів в поневоленіх країнах. Створім ґрунт для спільного порозуміння, для певної моральної й фізичної близькості. Шукаймо зв'язків з ближчими і дальшими сусідами для спільної боротьби з шовінізмом і не-

людським колоніалізмом комуністичних сатрапів".

По закінченні промов делегатів, О. Шевченко виступив для проголошення Резолюцій, виготовлених Резолюційною Комісією:

Присутні на великій маніфестації для відзначення Тижня Поневолених Націй прирікають стояти у вільному світі на сторожі прав поневолених народів в СССР.

Протестують проти політики комуністичної партії Совєтського Союзу щодо злиття народів в один совєтський нарід, це значить проти політики обмосковлення (русифікації) всіх поневолених народів.

Заперечують право КПСС висилати молоді поневолені народів на тяжкі невідомі праці в Казахстан, на Урал, на Далекий Схід, де вона прирече на денационалізацію.

Прирікають не забути один з найбільших в історії культурного світу злочин, що виявився у створенні штучного голоду як засобу поборення спротиву селянства проти насильної колективізації.

Протестують проти релігійних утисків в СССР, проти нищення, замикання та обертання в товарні склади або майстерні — церков, костелів, мечетей, синагог та інших домів молитви, проти переслідування духовенства всіх віровишень та утисків віруючих.

Проти обмосковлення шкіл в совєтських республіках. Проти зменшення кількості накладів книжок немосковськими мовами, шкільної лектури та періодичних видань на рахунок побищення таких видань у московській мові.

Заперечують права окупанта вважати нормальний вияв патріотизму за буржуазний націоналізм.

Стверджують, що в раді національних або й суверенних республік, як, наприклад, в УССР, мова їх населення не є державною.

Протестують проти нищення пам'яток архітектури на землях поневолених народів, як свідків про славу самостійного минулого.

Засуджують ганебний злочин XX-го століття, а саме, спалення московським окупантом у Києві українського відділу бібліотеки АН УССР. Закликають поневолені народи, їх емігранти та американці, що походять з країн, окупованих Москвою, об'єднаним фронтом протиставити наступові Москви на всі поневолені народи.

Закликають Організацію "Об'єднаних Націй" звернути увагу на совєтсько-московський імперіалізм та вимоги в СССР пошановання статуту цієї організації.

Закликають уряд ЗДА створити Комітет Поневолених Націй.

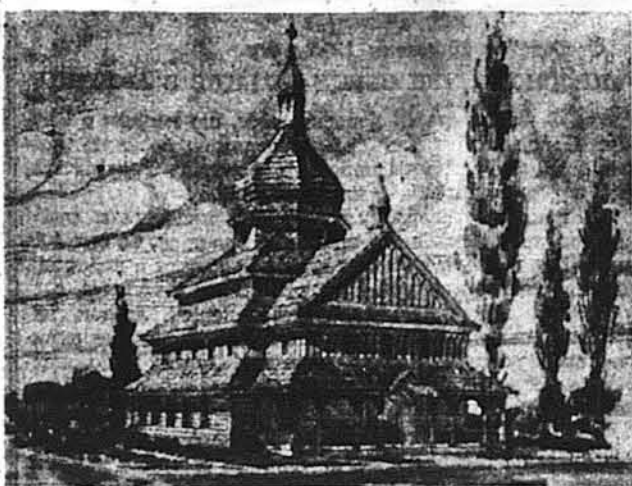
Посилають привітання всім поневоленим Москвою народам із побажаннями перетримати важкі часи з вірою в перемогу і права кожного народу бути господарем на своїй землі.

Згідно із засадою Атлантичного Чарту, Всесвітньої Декларації Прав людини і Декларації надання незалежності колоніальним народам, що її прийняли Об'єднані Нації 14-го жовтня 1960 року, закликаємо американський уряд дати підтримку праву на самовизначення всім народам, що перешкоджають у совєтській комуністичній системі.

Просимо цю вимогу поставити на порядок денний засідання Об'єднаних Націй.

М. Галій

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ

ГЛЕН-СПЕЙ, Н. Й.
БУДОВА НОВОЇ ЦЕРКВИ

Проект церкви в Глен-Спей, роботи інж. А. Осадці

Мабуть маловідомим є для широкого загалу, що в Глен-Спей, Н. Й., біля оселі Українського Робітничого Союзу, постала чимала українська вакаційна громада. Починаючи з кількох родин, що поселилися там кілька років тому, сьогодні вона нараховує понад сімдесят родин, які мають вже свої літні домівки й приблизно стільки ж родин, що вже мають свої ділячки й незабаром теж почнуть будувати. Коли дорухатися до цього вакаційних гостей оселі УРСОЮ, то це творить по-важну громаду.

Розкинені по широкому узгір'ю хатки, що за деякими виїмками цілий рік стоять пусткою, з половини червня оживають. Чути гамір дітей, із оселі УРСОЮ лунає українська пісня, вулиці наповнюються людськими, скрізь чути українську мову, і мається враження, що це українське село.

Але ж нема українського села без церкви. Вже від кількох років вартувала серед Гленспейської громади гадка, щоб збудувати церкву, в якій, а не як досі на веранді, можна б достойно вислухати Служби Божої, що її кожної неділі й свята відправляють оо. Василіани.

Та тільки минулого літа ця ідея почала реалізуватися. Громада вибрала комітет для будови церкви з марістром Михайлом Кіндратчуком на чолі. На прохання цього ж комітету УРСОЮ погодився відпустити під будову церкви прегарну площу, напроти пропав'яної могили для полягалих українських воїнів за визволення України. Архітектори Аполінарів Осадці, до речі спів-

жителів цієї громади, доручено виготовити плани церкви. Це доручення він, як бачимо зі світлин, виконав. Словаччини бажання комітету, він ужив як основу для проекту церкви характерні й традиційні форми українського народного церковного будівництва Карпатських гір.

Своїм характером церква пригадуватиме не одному церковцю його рідного села, яке мусів залишити, а для американських сусідів вона буде свідчити про красу й багатство української культури та глибоку українську релігійність і привязаність до рідних традицій.

Щоб це більше підкреслити таглисті рідної історії, рішено віддати церкву під патронат українського святого, св. Володимира.

Будівельний комітет, що його очолює Саген Грабарчук, приступив до інтенсивної збіркової акції та планує восени починати будову церкви. Значною жертвеністю української громади, можна сподіватися, що ця шляхетна ідея побудови церкви в Глен-Спей увінчається успіхом.

Для вигоди жертвodawців, що не є членами гленспейської громади і бажали б своїми пожертвами сприяти будові цього шляхетного діла, подасмо адресу, куди можна надіслати пожертви: St. Vladimir Ukrainian Catholic Church in Glen Spey Selfreliance

98 Second Avenue New York, N. Y.

Також можна складати пожертви на руки касира комітету Миколи Богдана, після кожної Служби Божої, що відправляється на оселі УРСОЮ.

Нестор Ріпецький

Нема то, як на Союзівці

Останній репортаж, який я писав із відпочинкової оселі — це був репортаж із Черча, в Рогатинському повіті. Аж страшно пригадати: було це в 1936-му році, ще перед війною, перед першою і другою окупацією Західної України — взагалі перед різними буревіями, які від того часу земною кулею еревелися.

Головним "босом" від Черча, як це впрочім кожний розумний малій дитині відомо, був Льюїс Лепкий. І тому Льюїсові Лепкому такі "репортажі" як я тільки сон з очей зганяли. Бо, бачите, такого одного року зібралось там товариство і велике і чесне: Леся Кривіцька, Рена Ярославич, Волян — Богдан Весоловський (Віг-матой самий, що тепер у "Голосі Канади"), Роман Турян, Ясьо Чернява (той що займив Москву ще перед тим, коли таке комуністичне владдя силалося), ну й професора Корнацька — та, що духів викликала. І коли так ото ми "навикликували дуків" у Палатці після знаменитого виступу окрестри Ябця — Яблонського, нам не вистачило цигарок. Була година 3-та по півночі. Куди податися? Очевидно — до Льюїса Лепкого. Як то він себе почував після такої візити, то я не знаю, але напрошу через вікно подав...

Прошу не забувати, що в тому часі він, Льюїс Лепкий, був іще "козак зроду" і не жонатий.

Це все пригадалось мені, коли я вперше в своєму короткому житті попав на "Союзівку". Тільки там не викликають дуків. Бо нема професорової Корнацької... І в третій по півночі не можна дістати цигарок. Бо нема Льюїса Лепкого. Але зате є Володимир Квас.

Єсть в нас різні ананаси — та нема понад Кваса! Союзівка — це Володимир Квас. Він — там, де поїси там і вродитесь. Всюди він є і всюди його треба. Людина несамолюбної енергії. І прекрасного організаційного хисту. Той саме організаційний хист Володимира Кваса видно всюди: і в ідальці (пшичній дівчаті), і на тенісній площі (незвичайна чистота), і, здається, навіть чіпмонки ходять дорогами, які їм Володимир Квас визначив.

Згідно вже з традицією, "Союзівка" влаштує мистецький виступи кращих наших мистців кожного тижня. Дійсно воно приємно після холодного "смаження" на прекрасному сонці на березі не менше прекрасного басейну, послухати такого мистця, як Добрянський, чи Жук, чи видний гостинного виступу торонтського ансамблю з В. Довганюком.

Але найбільшою atrakцією цього річного Союзівки є все такі знаменитий мистецький Льюїс Лепкий. Наприклад нашого щоденного проходу в сторону "Львова" побачили ми ціле малюєське ательє, дане до диспозиції нашому мистецтву знов же таки В. Квасом, який отим саме доказує, що він знається.

Згідно вже з традицією, "Союзівка" влаштує мистецький виступи кращих наших мистців кожного тижня. Дійсно воно приємно після холодного "смаження" на прекрасному сонці на березі не менше прекрасного басейну, послухати такого мистця, як Добрянський, чи Жук, чи видний гостинного виступу торонтського ансамблю з В. Довганюком.

Але найбільшою atrakцією цього річного Союзівки є все такі знаменитий мистецький Льюїс Лепкий. Наприклад нашого щоденного проходу в сторону "Львова" побачили ми ціле малюєське ательє, дане до диспозиції нашому мистецтву знов же таки В. Квасом, який отим саме доказує, що він знається.

Foreword by Clarence A. Manning. Ukrainian short stories by Luke Luciw. "Lymyryna" by Marko Vovchok. "Little Myron" and "The Education of Hrytsko" by Ivan Franko. "Nature" by Olha Kobylanska. "The Duel". "On the Rock" by Michael Kotsiubynsky. "The Bad Road" by Modest Levitsky. "A Conversation" by Lesia Ukrainka. "Their Land" by Basil Stefanyk. "The Changeling" by Les Martovych. "A Flower of Fortune" and "Ready to Go" by Bohdan Lepky. "They Caught a Thief" by Marko Cheremshyna. "Adventure of Archangel Raphael" by Yuri Klen. "Unforgettable" by Alexander Dovzhenko. "Homo Lenis" by Leonid Mosendz. "Faust" by Gregory Korynka. "Blood" by Arkadii Liubchenko. "Petka Klyn" by Yuri Lupa. "Three Kings and A Queen" by Anatole Kurdyuk. "Dienblenphu Will Surrender Tomorrow" by Oleh Lyslak. "The Discarded Newspaper" by Ivan Kerytsky. "The Girl From Wynnysla" by Ivan Smoley.

HARD COVER WITH A JACKET DESIGN

BY J. HNZDOVSKY

328 PAGES

PRICE \$5.00

"Svoboda" Bookstore

P. O. Box 346

Jersey City, N. J. 07303

можна буде докупитись. На світовій мистецькій біржі Любомир Гуцалюк ставе "блю чіп'ом", з чого для нас усіх гордість, а мистецька слава.

Ніколи не вдалось мені втрутити побувати в Черчі, але ніяка сила не зупинить мене на другий рік від поїздки на Союзівку.

Щоб знов подихати свіжим і прекрасно-чистим гірським повітрям, налюбуватися панорамою спокійних гір, наситити очі зеленню, якої так багато, і яка така цілюща.

Щоб відпочити в дійсно українській атмосфері українського зеленого острова. Бо вірте мені: нема то як на Союзівці.

Студійні позики для закінчення студій в Акад. Році 1965-1966

Головна Управа Українського Інституту на останньому засіданні в липні ц. р. ухвалила ухвалити українським студентам на високих школах в Америці в Академічному Році 1965-1966 студійні позики для закінчення студій. Для цієї цілі призначено суму \$7 500. Студійні позики є безпроцентові. Прохання про ухвалення позики слід надіслати до 31-го серпня 1965 року на подану нижче адресу: Ukrainian Institute of America, Inc., 2 East 79th Street, New York 21, N.Y. BUTTERFIELD 8-8660.

Студенти, які бажають отримувати студійні позики від Українського Інституту, повинні вказати належний ступінь успіху з попередніх років студій, та з'ясувати причини, чому потрібна фінансова підтримка у формі студійної позики для закінчення студій.

До прохання слід залучити офіційні підтвердження про виследи в студіях та про запис на наступний академічний рік.

Український Інститут Америки

СЕКРЕТАРКА ПРЕЗИДЕНТА КЕННЕДІ ЕВЕЛІН ЛІНКОЛЬН НАЗІВАЄ СВОГО ШЕФА "ВИМАГАЮЧИМ БОСОМ"

Вмудлим, забувковим щодо різних дрібниць і небайдливим в справі грошей. Лінкольн надрукувала першу частину своїх спогадів в тижневику "Сатердей Івнинг Пост" під назвою "Моїх дванадцять років із Джаном Ф. Кеннеді". Кеннеді любив жартувати зі себе самого після якихось невдач. міг по-дитячому втішатися, не признавався до болів і мав повне довіря до всіх, з ним співпрацювали. Лінкольн була секретаркою Кеннеді під час його сенаторських років і під час його побуту в Білому Домі. Пані Лінкольн мусіла часто телефонувати до готелів і на летища, де Кеннеді залишав свої речі.

Дізнаємося з Рідним. Приїжджати і Знайомити сумною вісткою, що в понеділок, 2-го серпня 1965 р. після довгої і тяжкої хвороби упокоїлась в Бозі наша Найдорожча МАМА та БАБУНЯ

д-р мед. Олена Іванівна ОДРИНА

ЗАПОВІСТЬ БОГОСЛУЖЕННЯ в п'ятницю, дня 6-го серпня ц. р. о год. 8:30 веч. в похоронному заведенні І. Гусина при 4244 Old York Rd. у Філадельфії та в суботу, 7-го серпня о год. 9-18 ранку ЗАПОВІСТЬ ЛІТУРГІЇ в церкві св. Покрови при 2225 N. Masher St. у Філадельфії.

ПОХОРОН відбудеться о год. 12-18 вночі в суботу, 7-го серпня 1965 р. на Українському Православному Цвинтарі в Бавид Брук, Н. Дж. ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ! В безмежному горю: СИН, НЕВІСТКА, ВНУКИ та родича ЧУМАКІВ

3 глибоким смутком повідомляємо Друзів, Знайомих та Українське Громадянство, що 3-го серпня 1965 року у Філадельфії в Джерментаві шпиталі, після довгої і тяжкої недуги, помер парафіянин Свято-Покровської Церкви

сл. п. СЕРГІЙ КОЖУХАР

Народжений 28-го червня 1895 р. в Бендерах (Бессарабія), адміністративний підпоручник 3-ої Залізної Стрілецької Дивізії Армії УНР.

У п'ятницю, 6-го серпня ц. р. о год. 7:30 веч. в Свято-Покровській Церкві (2225 N. Masher St.) відбудеться ПАРАСТАС, а в суботу 7-го серпня там же — ЗАПОВІСТЬ СЛУЖБА БОЖА о 8:30 ранку, після цього Тайні Останки Покійного в той же день будуть перевезені на Православний Цвинтар у Бавид Брук, Н. Дж.

КОМІТЕТ: ЛАЗАР ІВАНОВИЧ КІРИЛО ЮРЧЕНКО ІВАН СЛОСАРЕНКО

ПОДЯКА

3 Волі Всевишнього дня 28-го травня 1965 р. відійшов у Вічність несподівано наш Найдорожчий і Незабутний Муж, Тато і Швагер

бл. п. Ярослав Пірановський

Похорон відбудеться 1-го червня 1965 року з української католицької церкви св. Петра і Павла в Джералі Ситі, Н. Дж. на цвинтарі в Н. Арлінгтон, Н. Дж. В нашому такому і невідомому горі прийшли теплі слова співчуття і пошук від Родичів, Приятелів і Знайомих, яким хочемо цією дорогою висловити нашу щирю подяку.

В першій мірі дякуємо Високопреподобним отцям: о. В. Танчаків, о. Н. Браунскі, о. А. Борел, о. З. Бачинський за відправу Парастасів, Панахид і Заупокійної Св. Літургії.

З усього серця висловлюємо щире спасибі всім Рідним, Приятелям і Знайомих, які дотрималися на народній цілі і на Служби Божі за Спокій Душі Покійного та зложеним квітів вишпалі Покійному любов і пошук, яким члену участь в похоронних відправах і у похороні, та не жаліли ні труду ні часу, щоб віддати Покійному останню прислугу — відправити його в останню дорогу.

Дякуємо похоронному заведенню І. Ковальчука за сузлішне і добалежне перевезення похоронів.

Просимо Всевишнього, щоб відплатив усім Вам добром.

СОФІЯ — дружина ХРИСТИНА — донька з мужем ЯРОСЛАВ ПІРАНОВСЬКИЙ — швагер з дружиною і дітьми Родина ГРОНІВ з дітьми

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для Ваших дітей у юнацькому віці це ПЕРЕКЛАДАТІ на підписаний, ілюстрований місячник

ЮНАК

Річна передплата 5.00 дол. • Порадьте Вашим друзям і знайомим, щоб записувалися на "Юнака" для своїх дітей. • На бажання виласює безкоштовно показове число.

YUNAK Magazine 2199 Bloor St. West, Apt. 14 Toronto 9, Ont., Canada

На СОЮЗІВЦІ ПІД ЧАС ВАКАЦІЙ СЛУЖБИ БОЖОЇ

— відправляються — КОЖНОЇ НЕДІЛІ ПЕРЕД ПОЛУДНЕМ В УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ І ПРАВОСЛАВНИХ КАПЛИЦЬКАХ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦЕ ЖИВА АКЦІЯ, ПОГО СЛІД ДОСТОВЕРУВАТИ ДО ВИМОГ ЖИТТЯ.

ПЕРЕВІРТЕ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ П ДОПОВНІТЬ ПОГО НОВИМИ ГРАМОТАМИ — ГЕРМІНОВОЮ І АКЦИДЕНТОВОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ НЬО ЙОРКУ І ФІЛАДЕЛФІЇ

— влаштовують —

в днях 7-го й 8-го серпня 1965 року на оселі ОДВУ ім. О. Ольжича в Лігайтоні, Па.

ФЕСТИН З РІЗНИМИ НЕСПОДІВАНКАМИ...

Програма почнеться

в суботу 7-го серпня з ВАТРОЮ І ЗАБАВОЮ

та буде продовжуватися в неділю після Служби Божої. ПРОСИМО МОЛОДІ І ГРОМАДЯНСТВО ВЗЯТИ УЧАСТЬ!

БАТЬКИ! Загайте замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національно установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб завантизи їх країну в майбутньому, а націй громади у вільному світі нового світового члена

Редактор В. Сохан

ДРУЖИНОВІ ПЕРШОСТІ ТЕНІСУ СУАСТ-ПІВНІЧ

В Клівленді відбулися в суботу і неділю, 7-го і 8-го серпня тенісові змагання чоловіків за дружинну першість СУАСТ-Північ. Ці розгри будуть переведені списком, "мінус один" на спосіб змагань за Чашу Дейвіса, тобто кожна зустріч дружин складатиметься з 4 поодиноких гор (по два змагання з дружини) та з однієї подвійної гри довільних змагань.

Першун СУАСТ - Північ, Філіп УСАК буде нагороджений перехідною чашею і рівночасно заклафікується до фіналу з першуну Сходу. Цей фінал за дружинну першість цілої Централі (УСАК) має відбуватися на Союзі під час Дня Праці безпосередньо після індивідуальних першостей УСАК в тенісі.

ЛЕГКОАТЛЕТІЧНІ ПЕРШОСТІ УСАК

На доручення Української Спортової Централі Америки і Канади влаштував Пластона Станція Торонто легкоатлетичні змагання за першість УСАК 28-го і 29-го серпня ц. р. на оселі "Платона Сіт" біля Торонто. Змагання відбулися в таких групах: юнаки до 15 літ, юнаки від 16 до 18 років, чоловіки понад 18 років, юнаки до 15 літ, юнаки від 16 до 18 років і жінки понад 18 років. Група чоловіків змагатиметься в бігах 100, 400 і 1500 метрів, гінцях 4 x 100, стрибках вгору, довжину і з жердкою, в мети дискі і ратинням і в стусані кулею. Юнаки від 16 до 18 років змагатимуться в бігах 100, 400 і 1500 метрів, гінцях 4 x 100, стрибках вгору, довжину і з жердкою, в мети дискі і ратинням і в стусані кулею. Юнаки від 16 до 18 років змагатимуться в бігах 100, 400 і 1500 метрів, гінцях 4 x 100, стрибках вгору, довжину і з жердкою, в мети дискі і ратинням і в стусані кулею.

ФУТБОЛЬНИЙ ТУРНІР СУАСТ - ПІВНІЧ

В суботу і неділю, 26-го і 27-го серпня ц. р. відбулися футбольний турнір за першість СУАСТ - Північ. Господарем турніру був місцевий осередок СУМА ім. гетьмана Пилипа Орлика, а провідним турніром Євген Овчинський, голова СУАСТ-Північ, та Володимир Рижик секретар. У зустрічах 2 x 30 хвилин системою кожний з кожним взяли участь п'ять дружин: "Орлик" (СУМА) - Дітройт, "Лев" - Чикаго, "Крила" (СУМА) - Шикаго, та "Скала" (СУМА) - Клівленд.

ВИСЛІДКИ ПОДИНОКИХ ЗМАГАНЬ

Субота:		
"Крила" - "Скала"	10:0	
"Лев" - "Чорник"	8:1	
"Лев" - "Орлик"	3:0	
"Крила" - "Чорник"	2:1	
"Орлик" - "Скала"	4:1	

Початок змагань в суботу.

Неділя:

"Лев" - "Скала"	5:0
"Крила" - "Орлик"	5:2
"Чорник" - "Скала"	5:3
"Лев" - "Крила"	1:1
"Чорник" - "Орлик"	2:2

"Лев" здобули однакову з "Крилами" кількість точок (7:1), але завдяки кращому відношенню воріт зайняли перше місце.

Кінцева таблиця турніру:

Точки:	Ворота
1) "Лев" - 7:1	17:2
2) "Крила" - 7:1	18:5
3) "Орлик" - 3:5	8:11
4) "Чорник" - 3:5	9:15
5) "Скала" - 0:8	5:24

ТЕНІСОВА ЗУСТРІЧ "ЛЕВ" - "ЛВІВ" 6:3

17-го липня відбулися в Шикаго тенісові змагання між господарями "Левами" і гостями з Клівленду. В поодиноких грах (сінглах) тенісиста "Левів" перемогли "Львові" 5:1, натомість у подвійних грах "Львів" був кращий від "Левів" 2:1. В загальному підсумку "Лев" вийшли переможцями з рахунком 6:3.

Вислідки поодиноких гор:

Струц - Попель	2:0
Продик - Лютий	2:0
Копач - Небеш	2:1
Кулицький - Попель	2:0
Кутко - Грабець	0:2
Витанович - Раковський	2:0

Вислідки подвійних гор:

Копач і Попель	1:2
Кулицький і Грабець	1:2
Струц і Лютий	2:1
Витанович і Небеш	1:2
Дижурко - Раковський	0:2

Вечером відбулося прийняття для змагунів обох дружин.

ФУТБОЛІСТИ "ЛЕВІВ" ЗАКІНЧИЛИ СЕЗОН

"Лев" - "Швабен" 3:1
"Лев" - "Ганза" 4:0

18-го липня "Лев" перемогли "Швабен", швидко і твердо німцями дружини. Дружина "Левів" виступила в цих змаганнях у скріпленому складі позамісцевими змагунами. Ворота для переможців здобули: Батиста з карного, Нога з дуже гарної сольової акції і В. Шмоллоха на 74-й хвилині прекрасним стрілом.

Останні змагання весняного сезону в неділю 25-го липня, принесли "Левам" розгром над "Ганзою". Стрільцями воріт для "Левів" були: Януш, Шмоллоха і Гене (2). Крім того "Лев" не використали карного, з якого Батиста поцілів м'ячем у попереку. Воратар "Ганзи" Голомбек вирятуював свою дружину від вищої поразки. На воротах "Левів" поцілювали Орест Банах, який не лише оборонив карного, але вилловив декілька інших грізних стрілів. У серії змагань молодий Орест пропустив лише 5 воріт і він є тепер найкращим воротарем Вищої Дивізії.

Весняний сезон закінчили "Лев", здобувачи в сімох грах 4 перемоги, 2 нерішених і одну програму. Рахунок точок 10:4, а відношення воріт 14:5. "Лев" разом з "Олімпік" займають тепер перше місце Вищої Дивізії, але "Олімпік" ще мають відбутися одні змагання з "Кікерс".

"Крила" - "Швабен" 3:4

22-го липня "Крила" програли зустріч з циклу гор за стейтову чашу д-ра Петра Піля шойно в догріві. Внаслідок того дружина "Крил" відпала від дальших гор за чашу. Ворота для "Крил" здобули: Дойл 2 і Юліан Куляс з карного.

Незакінчені змагання між "Крилами" і "Ганзою", які перервано 11-го липня при стані 1:3 (вела "Ганза") через інцидент між змагунами, будуть повністю повторені 8-го серпня.

Петро Головатий

ВІДБУЛИСЯ ТЕНІСОВІ ПЕРШОСТІ СУАСТ - СХІД

На кортах Союзів відбулися 17-го і 18-го липня індивідуальні тенісові першості СУАСТ - Схід з участю 27 змагунів і 3 змагунок. В конкурентів чоловіків зустрілися такі пари у чвертьфіналах: В. Герлицький переміг Ю. Сачака, М. Шиян Я. Тимкова, З. Яцків З. Снлика і І. Дурбак - В. Бурачин-

Що писала "Свобода" 50 років тому

"Свобода" з 10 липня 1915 року.

ПРИГНОВЛЕННЯ СЕРЕД КАЦАПІВ В АМЕРИЦІ

З різних сторін доносять нам, що кацапи в Злучених Державах і в Канаді по прогнанню москалів майже з цілої Галичини поклали в розпуку. Розуміється, що з розпуки п'ють і кленуть царя. Кацапські газети сиплюють на показувати свого пригноблення, але се й ніколи не вдається, бо вже і їх читачі не с аж настільки глупі, аби вірили в небилиці, що цар ще не побитий і ще раз візьме Галичину. Один лише "Ревнитель Православия", листок, видаваний царськими полами Нью Йорку, не скривав своєї розпуки, хоч долає також "потіху", що "державная Русь мусить побідити". Ось що пише сей "Ревнитель Православия":

"В страшній мінити життя русского народа. Дорогі братів і сестри! Неначе чорними хмарами закрито русское небо. Душа болить. Застається на части серце розірваться от великої печали. Не хочется жити, стыдно дивиться на світ Божий. Знайте, що то не видумки ворожних газет, то чистая правда, що Перемишль знов в німечьких руках і сильні швабські войска підступляють до Львова. Боже мой! Як то скоро все переіменілось. Як ще недавно празнували ми Пасху - Воскресеніе Прикарпатской Руси, а тепер знов нещастна многострадальная Прикарпатская Русь стоїть на Голгофті з терновим вінцем на главі..."

ПАМ'ЯТАЙМО!

"Не було і не буде вже більше такої хвилі, коли би наша жертва, хоч не знати яка незначна, а була така вартісна, як тепер. Не дивімся на те, що австрійське правительтво по освобождению Галичини обов'язало не помагати нещасним голодуючим нашим братьям, бо се є наш обов'язок першим втерти слюзу голодуючим сиротам і вдовам та врятувати їх від голодової смерті. Не забуваймо, що ми повинні складати ті жертви не лише з легкої руки, але повинні також і себе трохи пожертвувати і дати - як то кажуть - остатне - а навіть позичити і дати. Ми певні, що по цілковитім освобождению Галичини, а описі і по закінченню міра, кожний згідний шиле, скільки зможе, гроша своїй найближчій родині, але ж кілька з таких бідних і нещасливих, а все ж такі наших братів і сестер українців, що не мають в Америці ані в Злучених Державах, ані в Канаді ані в Бразилії своїх кривих. За них ми мусимо пам'ятати. Нехай кожного з вас, що читає газету, спонсують з вдячністю бідні сирітки, котрих лишили ті українці, що згнули на полі бою..."

ського. Півфінали дали вислід: В. Герлицький - М. Шиян 6:4, 6:1. І. Дурбак - З. Яцків 6:1, 6:2.

Фінальний змагання між В. Герлицьким і І. Дурбаком не могли відбутися через зливі дощі. Тому й вирішено розіграти фінал при нагоді однієї з чергових міжклубових зустрічей за дружинну першість СУАСТ-Схід. В конкурентів жінок вперше перемогла Андрія Кейбіда, яка виграла 6:2 і 6:0 з Ярославом Павлічкою, та 6:0 і 6:0 з Марійкою Рогозинською. Зустріч Я. Павлічки з М. Рогозинською перервано в другому сеті (перший виграла Я. Павлічка 6:3), також з причини дощу.

ПРО ЗОЛОТЕ РУНО І СОБАЧУ ШЕРСТЬ

На 12-го і 13-го червня заповідався в Клівленді "Великий Футбольний Турнір Доросту за першість УСАК". Господарі за УСАК "Львів". Клівленд, сушили собі голови над системою гор - адже заповідався приїзд футболістів Нью Йорку, Філадельфії, Ньюарку, трьох дружин Шикага, а далі Дітройту, Торонто...

Так виглядав початок справи. А кінець? До Клівленду приїхала тільки дружина сумських "Крил" із Шикага. Вона відіграла з ровесниками міс. "Львова" одну гру, що на спортивній мові правила за фінал турніру...

Так у нас на практиці виглядає справа "підкупування рідною молоддю", "виловування власних спортивних кадрів", "ресектування рідної спортової влади" і т. д.

З Ньюарку прийшов найменш якесь зиправдання: мовляв, їм завжди було самим винаймати автобус. Ньюарк пробував намовити ньюйоркчан і філадельфійців до винайму спільного автобуса - але це не сталося.

Ми не писали про цю справу "з місяця", бо один із цих клубів був зайнятий приготуванням до фінальних гор за Чашу Америки, а другий приходив до себе після розчарування невдачею на півмсті. Тепер настав час заговорити про все одверто. Тому й ставимо нашому Нью Йорку, Філадельфії, Торонто, Дітройту і Шикагові ("Левам" і "Тиграм") питання рубом: Яке Ваше відношення до Української Спортової Централі та її імпрез - чемпіонатів для нашої молодості? Не хочеться вірити, щоб здобували більше нашими клубовими фір-

ПРАЦЯ HELP WANTED FEMALE

ОПЕРИТОРКИ
при машинах до шиття.
Досвід. Всі відділи.
Також одяг чоловічий і жіночий.
Тел.: WA 9-2860

ГОСПОДИНЯ

мусить бути з досвідом, відповідальна, для родини з 2-ох осіб в "air cond." домі в Great Neck. Легке парення. Окреме приміщення. Т. В. досконала платня. Вимагається рекомендації. Відповідати по-англійськи.
GREAT NECK, L.I. N.Y.
516 - HU 7-5251

До винайму

Flatbush, 2100 Beekman Place off Flatbush Avenue.
3 KIMNATI
Видла, модер. будинок, близ Prospect Park Station - склеп, шкід, церков - всі угодження - буде помальоване.
\$90.00.
See Super - Apt. 1 A

Real Estate

8 РОДИННИЙ ДІМ на Бронксі коло 208 вул., оліна, реит - \$8,780, готівка - \$12,000, ціна - \$50,000. По інформації звертатися:
МИХАЙЛО ДОРОШ
WY 3-9060 - офіс
298-9080 - дім

Miami, Florida

НА ПРОДАЖ
4-РОДИННИЙ ПЕРШОРЯДНИЙ АПАРТМЕНТ
В надзвичайно дуже кориснім положенні, транспортці дуже легкі, з улюбленими і холоднами. Щоб оцінити до угодби, треба оглянути.
\$15,000 платити.
Головний до:
MISS ANNIE REZNIK
3129 S.W. 9th Street
Miami, Fla. 33135

Queens, Woodhaven North

2 РОД. МУР. ДІМ
по 5 кім., вишкіл, пивниця, 5 років старий.
RICH-HILL REALTY
86-18 Jamaica Avenue
Tel.: 441-8150
Питати за п. МОРОЗОМ

East Fishkill 54 MI. N.Y.C.

2 1/4 ЗАЛИСНИХ АКРИВ \$1,800
\$25 місячно, легкі сплати. Багато یشих. Вид, угодження, міська дорога, близ вел. озера. Зайдіть ще сьогодні.
RATES 376 & 82, Horwells Jet. NY Tel.: Daily before 3 p.m. (914) CA 6-9200

Історична отовидання

У ГОСТЯХ ДОБРЕ, ДОМА ЛІПШЕ
Ціна - 85 \$
"СВОБОДА"
81-83 Grand Street

НОВЕ БЮРО ПРОДАЖІ ДОМІВ

Ліцензований брокер: Роман Олесницький
RICH-HILL REALTY
86-18 Jamaica Avenue - Woodhaven, N.Y.
Телефони: 441-8150 і 441-9398
Доїзд сабвасом BMT Jamaica Line до станції Forest Parkway.
Повідомляємо з присминістю, що в нашій бюрі працює уповноважений продавець нерухомостей П. МОРОЗ. Бюро потягильне і переклади. Домі і помешкання до винайму. Моргеджі.

Засновано 1920 р.

Тел.: AL 4-8779; AL 4-3717

"КОВБАСНЮК АГЕНЦІЯ"

НОТАРІАЛЬНЕ БЮРО

286 E. 10th Street New York 9, N. Y.

- БІЛЕТИ НА КОРАБЛІ І ЛІТАКИ ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТУ;
- ВСІХ ІМПІРАЦІЙНИХ СПРАВИ;
- ВСІ РОДИ ЗАВЕЗПЕЧЕННЯ;
- ПОСЕРЕДНІВСТВО ПРОДАЖУ РЕАЛЬНОСТЕЙ;
- ПАКУНКИ ДО ВСІХ КРАІН ЄВРОПИ І АЗИ;
- МІЖНАРОДНІ ПОШТОВІ ПЕРЕКАЗИ.

Віра КОВБАСНЮК-ШУМЕНКО Антін ШУМЕНКО

ВІДКРИТО: в кожний день: 9:30 - 6:30 веч.

в СУБОТІ - буде закрито в місцях ЛІПНІ І СЕРПНІ.

О. Гайський

ТАРЗАН, ч. 5 475. Мавпи атакують!

Поволі з тріумфом відійшов Дон. - Не турбуйтеся. - шептав Тарзан королеві. - Ваш син і я приготували на такий випадок.

ПРАЦЯ HELP WANTED MALE

ПОТРЕБУЄМО
ДИРІГЕНТА ДЯКА
(Хата з опалом і платня після умов). Прохасмо голоситися з поданням короткого життєпису на адресу
Rev. BOHDAN SMYK
1104 State Street
UTICA, N.Y. 13502

ПРАЦЯ HELP WANTED MALE

MACHINIST

Do own set-ups and work from own sketches and variable instruments. Duties will include making production fixtures, complete machine & machine repairs. Ability to think for himself and arrive at solutions to problems encountered. Good benefits and Wages. Call: (201) 271-6600

THE J. MILLER CO.

one of Ohio's oldest Motor Carriers in the transportation of steel machinery, refectories, metals etc. between points in Ohio, Kentucky, Penn. West Virginia and New York is looking for someone to run the Cleveland Operation. Also in Cincinnati, Mansfield, Middletown, Toledo, Steubenville, Columbus and Canton Ohio. Ashland, Kentucky, Washington, Sharon and Johnstown, Penn., Rochester and Buffalo, New York, Weirton, Wheeling, Parkersburg and Clarksburg West Va. Call, write or visit us at
147 Nichol Avenue
McKEES ROCKS, Pa. 15136
Tel.: (412) 331-0933

MEN

GREY IRON
FOUNDRY HELP
MOLDERS & CORE
EXPERIENCED
MAKERS

Потрібний виробничий досвід.

ДОБРА ПЛАТНЯ. ПОСТІЙНА ПРАЦЯ.

Мешкати біля місця праці, в селі недалеко Покінсі, в долині Гудсону. Праця у всесвітньо-відомому, солідному машинобудівельному підприємстві. Юніані оплати плюс заохочуючі додатки, що досягають \$125-\$150. Великі привілеї і широкі можливості "овертаймів".
Інтерв'ю для місцевих мешканців.
INTERTYPE Co.
Division of
HARRIS INTERTYPE
360 Furman St., Brooklyn, N.Y. або дзвонити "колект"
Mr. Arcand - MA 4-6600 ext. 241 or 242

Купуйте в підприємстві, що оголошують в "Свободі"

PARKA Company

48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550, New York City
ВИСЛАЄМО ТРИ ШОВКОВІ ХУСТИНИ летуською поштою в Україну - тільки за 4.00 дол.

Різне

Українське Вислєкове Бюро

ROMAN PARCEL SERVICE

141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430 - вислєка - НАДАЛІ ПАКЧІ З ОДЯГОМ і дуже добрі ХАРЧЕВІ. Рівночасно, холодна, тепле, візори, машини до праця і шиття і т. д. Урядові години: від 8:30-7 веч. Субота до 6 веч. В ЛІПНІ І СЕРПНІ в неділі закрито.

Вел ЧАСТИНИ до направи

ПЕЧЕР, вуглевих, газових, нафтових огрівачів парової гарячою водою, як також всілякі нові печі можете дістати в

STOVE MFRS CORP.

182-186 Mulberry Street NEWARK 2, N.J. Tel.: MA 2-3373

Нагробні пам'ятники

з гарантією, які ставлямо на кожну пам'ятник.

Подасмо оферти без жадних зобов'язань.

PEERLESS MEMORIALS

K. M. KARDOVICH & W. BIELANSKYJ 65-31 Grand Avenue Maspeth 78, L.I., N.Y. DA 6-2123

На бажання вислєасмо каталоги.

Розшуку

ПОШУКУЮТЬ:

Хто знає про місце перебування СТЕФАНА СОЛТІСА, сина Василя, який до 1947 року перебував в Австралії, і виїхав до ЗДА або до Канади; до війни він жив в селі Ставки коло Городка біля Львова - проситесь писати на адресу:

M. KUNKA 179 N. 7th Street BROOKLYN 11, N.Y.

Business Opportunity

ГРОСЕРІЯ

з 4-ма кімн., близько Castle Hill Avenue Bronx, N. Y. Tel.: TA 4-4043

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Inc. Директор Похоронного Заведення 123 East 7th Street NEW YORK, N. Y. (9) Tel.: GR 5-1437 СОЛІДНА ОБСЛУГА

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED Обслєга ШИРА І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. 801 Springfield Avenue NEWARK, N. J. IRVINGTON, N. J. ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в БРОКН, БРОКЛІН, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.

PETER JAREMA

129 EAST 7th STREET NEW YORK, N. Y. Tel.: ORchard 4-2568

NSU HILFT SCHNELLER & MEHR ZU VERDIENEN!

Die weltberuہmten NSU Motorenwerke, produzierend seit 1958 wieder Automobile; insgesamt 4 Modelle mit luftgekuehlten 4 Takt Motoren plus den Wankel Spider mit dem Kreiskolbenmotor.

Gesucht werden in ganz USA zusaetzliche Haendler, bezw. erfolgreiche Automobil-Reparaturwerkstaetten oder solche die Automobilehaendler werden wollen um NSU Automobile zu vertreiben.

Applikanten muessen im Automobilwesen taetig sein, guten Ruf haben bezueglich Service und Referenzen haben. Geschäftserfahrung wichtiger als Kapital obwohl einiges verfuegbar sein muss.

Schreiben Sie heute noch - auf Deutsch oder Englisch - an

Mr. Kenneth Kaufman, Vice President
Exclusive USA Importer for NSU
Transcontinental Motors, Inc.
421 East 91st Street
New York, N. Y. 10028
Tel. No. 212 TR 6-7013